

INDEX CAPITUM

HUJUS VOLUMINIS.

LIBER III.

DE AUXILIIS GRATIÆ IN GENERALI, PROUT IN DIVINA ACTIONE
VEL MOTIONE CONSISTUNT.

CAP. I. Quid sit et quotuplex internum gratiæ auxilium? 4

CAP. II. Utrum auxilium excitans sit primum in ordine gratiæ sanctificantis adulatorum? 9

CAP. III. Utrum gratia excitans sit actus vitalis hominis? 12

CAP. IV. Aliis fundamentis primæ sententiæ satisfi, et quod sit principium proximum efficiens gratiæ excitantis inquiritur. 16

CAP. V. Utrum motus gratiæ excitantis sint indeliberati, ita ut ex necessitate, non libertate fiant? 20

CAP. VI. Utrum gratia excitans in intellectu sit, et quæ sit necessitas vel munus ejus? 22

CAP. VII. Utrum gratia excitans in voluntate sit, et quæ sit necessitas vel munus ejus? 25

CAP. VIII. Utrum gratia excitans sit necessaria solum ante fidem et alios habitus infusos, vel etiam post illos? 31

CAP. IX. Duo incidenter dubia de necessitate excitantis gratiæ, tam in natura lapsa quam integra, expediuntur. 43

CAP. X. Utrum motus gratiæ excitantis sint in sua entitate supernaturales? 45

CAP. XI. Quomodo supernaturalis excitatio ex naturalibus actibus Ecclesiæ, seu eorum per quos vocantur, pendere possit? 51

CAP. XII. Quomodo supernaturalis vocatio ab actibus eorum qui vocantur pendere possit? 53

CAP. XIII. Utrum præter excitantem gratiam sit necessaria gratia adjuvans ab illa distincta? 60

CAP. XIV. An gratia adjuvans sit actio vel principium actionis, et quæ sit ejus necessitas? 63

CAP. XV. Divisio auxilii moraliter vel physice adjuvantis exponitur. 65

CAP. XVI. Quibus modis differat actualis influxus gratiæ adjuvantis, ab excitante gratia? 69

CAP. XVII. Utrum gratia excitans sit principium physice adjuvans, præsertim ubi habitus infusus deest? 73

CAP. XVIII. Utrum in homine libere ac supernaturaliter operante sine habitu, principium adjuvans ad talem actum supernaturalem eliciendum, sit aliquid creatum animæ infusum? 77

CAP. XIX. Solum Spiritum Sanctum immediate adjuvare voluntatem ut principale principium proxime et physice faciens supernaturalem actum, quando sine habitu elicatur. 83

CAP. XX. Quid sint gratia operans et cooperans, et quomodo ad excitantem et adjuvantem comparentur? 88

CAP. XXI. Objectionibus occurritur, et variæ sententiæ de operante et cooperante gratia attinguntur. 90

CAP. XXII. Augustini sententiæ de gratia operante et cooperante amplius examinatur. 95

CAP. XXIII. Quid sit gratia præveniens, comitans et subsequens, et quomodo ad excitantem et adjuvantem comparentur? 99

CAP. XXIV. Quomodo gratia præveniens, comitans et subsequens, ad operantem et cooperantem gratiam comparentur? 103

CAP. XXV. Utrum concursus Dei, ut primæ causæ, ad supernaturales actus auxilium supernaturale sit? 109

CAP. XXVI. Corollaria nonnulla quæ ex doctrina superioris capitis inferuntur. 115

CAP. XXVII. Utrum causa prima et secunda, ut partiales causæ, ad eundem effectum concurrant? 120

CAP. XXVIII. An Deus, etiam in ordine gratiæ, per concursum simultaneum influat in effectum et actionem causæ secundæ immediate, inmediate virtutis et suppositi? 126

CAP. XXIX. Utrum præter simultaneum concursum gratiæ, qui est in actum voluntatis vel intellectus, sit necessarius alius prævius in potentia receptus, et a motibus excitantis distinctus: referturque prima sententiæ cum suis fundamentis? 128

CAP. XXX. Quid sit concursus prævius, et quod munus ejus ob quod necessarium esse creditur? 133

CAP. XXXI. Quomodo prævius concursus a potentia, in qua recipitur, et ab ejus actione distinguitur? 137

CAP. XXXII. An prævius concursus sit qualitas, vel in quo prædicamento sit? 140

CAP. XXXIII. Utrum concursus prævius constituat causam secundam in actu primo, vel compleat virtutem ejus ad agendum? 143

CAP. XXXIV. Utrum concursus prævius sit separabilis a simultaneo, seu ab actione causæ secundæ, et e converso? 157

CAP. XXXV. Proponitur altera sententiæ, quæ docet generalem concursum Dei esse influxum in effectum, et imbitum in actione causæ secundæ, influxum autem in causam per se et ex vi generalis concursus necessarium non esse. 161

CAP. XXXVI. Influxum prævius primæ causæ in secundam, non esse per se necessarium ad actiones proprias naturalium agentium. 166

INDEX CAPITUM.

XI

CAP. XXXVII. Quid Patres et philosophi de necessitate prævi concursus quoad causas naturales senserint? 169

CAP. XXXVIII. Quid de concursu prævio in causis secundis naturalibus divus Thomas senserit? 174

CAP. XXXIX. Quid Aristoteles vel antiqui philosophi de necessitate concursus prævi in causis secundis naturaliter agentibus senserint? 182

CAP. XL. Solvendo rationes assertioni nostræ contrarias, eadem veritas amplius confirmatur. 185

CAP. XLI. Ex vi generalis concursus non esse necessariam præviæ motionem in voluntate, moraliter determinantem illam, ut liberos actus eliciat? 193

CAP. XLII. Præviæ concursus physice prædeterminantem non esse voluntati liberæ necessarium, ut aliquid determinate velit. 199

CAP. XLIII. Doctrina superioris capitis auctoritate Scripturæ et Patrum confirmatur. 205

CAP. XLIV. Auctoritate D. Thomæ et aliquorum posteriorum Theologorum eadem doctrina confirmatur. 208

CAP. XLV. Ex concursu Dei ad actus qui sunt peccata, peculiari ratione superior doctrina comprobatur. 218

CAP. XLVI. Deducendo ad varia incommoda eadem doctrina comprobatur. 221

CAP. XLVII. Sententiæ superioris capitis ex Scriptura et Conciliis colligitur. 231

CAP. XLVIII. Ex Patribus eadem doctrina confirmatur. 236

CAP. XLIX. Quid de concursu prævio ac prædeterminante ad actum peccati divus Thomas senserit? 240

CAP. L. Fundamenti contrariæ sententiæ satisfaciunt. 244

CAP. LI. Ad actus supernaturales necessarium non esse auxilium præviæ per modum concursus, sed simultaneum sufficere? 250

LIBER IV.

DE AUXILIO SUFFICIENTE, QUID SIT, QUIBUSQUE DETUR, ET QUOMODO AD LIBERTATEM VOLUNTATIS CIRCA SUPERNATURALES ACTUS NECESSARIUM SIT.

CAP. I. An recte auxilium gratiæ in sufficiens et efficax dividatur? 256

CAP. II. Utrum auxilium sufficiens non solum homini sit necessarium ut possit operari, sed etiam ut operetur aliquo modo tribuat? 263

CAP. III. Utrum auxilium sufficiens sit verum auxilium gratiæ internæ, distinctum a lege, revelatione et doctrina? 272

CAP. IV. Utrum auxilium sufficiens internum in sola gratia excitante consistat, et cum illa convertatur, seu idem omnino sit? 277

CAP. V. Utrum gratia sufficiens sit tantum actualis, vel etiam habituales includat? 282

CAP. VI. An auxilium aliquod vere sufficiens sit ex se inefficax, vel unde id habeat, quando tale esse contingit? 284

CAP. VII. Utrum auxilium sufficiens detur interdum prædestinatis, vel solis reprobis? 293

CAP. VIII. Utrum auxilium sufficiens detur omnibus hominibus adultis, quantumvis reprobis sint? 297

CAP. IX. An et quomodo fidelibus semel justificatis, qui tandem non salvantur, detur auxilium sufficiens ad salutem æternam? 302

CAP. X. An et quomodo fidelibus peccatoribus semper, dum vivunt, gratia sufficiens tribuatur, qua converti et justificari possint? 305

CAP. XI. Quomodo infidelibus detur auxilium sufficiens ad fidem et salutem? 312

CAP. XII. Difficultas circa superiorem doctrinam proponitur, ejusque occasione tractari incipit axioma illud: Facienti quod in se est Deus non denegat gratiam. 319

CAP. XIII. Tractatur altera sententiæ præcedenti contraria, negans datam esse a Deo legem dandi auxilium gratiæ facienti quod in se est per vires naturæ ad servandam legem naturalem. 322

CAP. XIV. Tractatur tertia opinio, quæ partim a præcedentibus recedit, partim cum utraque convenit. 325

CAP. XV. Propositæ difficultati satisfi, et axioma propositum in vero et catholico sensu explicatur. 328

CAP. XVI. Difficultati capite 12 propositæ satisfi. 343

CAP. XVII. Objectionibus in capite 13 propositis satisfi. 351

CAP. XVIII. Quid Augustinus senserit de sufficienti auxilio, an omnibus adultis detur? 355

CAP. XIX. Utrum auxilia sufficientia omnibus hominibus æqualiter conferantur ex parte Dei, vel unde eorum varietas seu inæqualitas oritur? 369

CAP. XX. De concordia liberi arbitrii cum necessitate sufficientis auxilii prævenientis. 376

LIBER V.

DE AUXILIO EFFICACI GRATIÆ DEI.

CAP. I. Quotuplex sit auxilium efficax? 386

CAP. II. Utrum auxilium efficax sit ad singulos actus pietatis necessarium, vel solum ad aliquos, vel aliquam eorum multitudinem? 391

CAP. III. Utrum auxilium efficax in omni statu et in omnibus personis sit ad salutem et ad omnes pietatis actus necessarium? 393

CAP. IV. Utrum gratiæ efficacitas consistat in necessitate quam infert voluntati, ut non libere sed necessario consentiat? 398

CAP. V. Utrum auxilium efficax sit excitans, seu in aliqua excitatione positum, præsertim juxta mentem Augustini? 404

CAP. VI. An efficax auxilium consistat in motione, vel effectione de se et natura sua prædeterminante physice voluntatem humanam ad unum actum et exercitium ejus? 409

CAP. VII. Utrum auxilium efficax, necessarium ad pie operandum, sit positum in aliqua excitatione per se et ex vi suæ naturæ, ac præcise entitatis, prædeterminante physice voluntatem ad consensum? 416

CAP. VIII. Utrum excitans gratia per seipsam et natura sua determinet saltem moraliter voluntatem, ideoque talis efficacia auxilii excitantis ad actus liberos et sanctos voluntatis necessaria sit? 422

CAP. IX. Proponitur opinio affirmans efficaciam auxilii prævi consistere in physica prædeterminatione voluntatis per modum actus primi, ac proinde talem prædeterminationem ad omnes et singulos actus pietatis esse necessariam. 429

CAP. X. Directe ostenditur auxilium efficax necessarium ad singula supernaturalia opera, non posse consistere in motione vel qualitate prædeterminante physice in actu primo voluntatem ad consensum. 433

CAP. XI. Corollaria, quibus ratio ab incommodis distinctius concluditur. 450

- CAP. XII. Quibusdam effugiis rationis factæ occurrunt. 453
- CAP. XIII. Objectionibus contra discursum factum satisfi. 456
- CAP. XIV. Utrum possibile sit auxilium efficax physice prædeterminans voluntatem in actu primo, salvo libero usu ejusdem voluntatis in eodem actu secundo, ac subinde an libertas quoad exercitium in actu voluntatis simul possit cum auxilio physice et in actu primo prædeterminante voluntatem concordari? 457
- CAP. XV. In humana voluntate non posse simul esse auxilium ex se ac physice illam prædeterminans, cum potestate resistendi eidem auxilio. 462
- CAP. XVI. Auxilium si sit efficax ac physice prædeterminans, non posse a libero usu pendere, sed necessitatem antecedentem inducere. 465
- CAP. XVII. Vis superioris discursus alio modo manifestatur, et argumentis satisfi. 469
- CAP. XVIII. Utrum concursus Dei simulaneus ex se prædeterminet voluntatem ad consensum? 474
- CAP. XIX. Utrum concursus simulaneus, ut est a voluntate Dei, semper ac necessario habeat vim prædeterminandi physice voluntatem? 482
- CAP. XX. Utrum auxilium efficax prædeterminans physice voluntatem, influendo immediate in actum ejus liberum, possibile sit? 487
- CAP. XXI. Quid addat auxilium efficax auxilio præveniendi sufficienti, seu vocatio efficax generali ac sufficienti vocationi, et an per congruitatem vocationis hoc sufficienter explicetur? 497
- CAP. XXII. Duabus objectionibus contra superiorem doctrinam satisfi. 500
- CAP. XXIII. Satisfi alteri objectioni, et a variis incommodis doctrina data vindicatur? 504
- CAP. XXIV. Concluditur vera concordia libertatis auxilii cum efficaci auxilio, ejusque necessitate in gratiæ operibus. 510
- CAP. XXV. Aliis objectionibus contra superiorem concordiam ab incommodis desumptis satisfi. 516
- CAP. XXVI. Doctrina data de auxilio efficaci et concordia ejus cum libero arbitrio, verbis Christi, Matth. 11, comprobatur. 526
- CAP. XXVII. Eadem doctrina aliis Scripturæ locis ad bonum usum gratiæ exhortantibus suadetur. 530
- CAP. XXVIII. Alia Scripturæ testimonia contra physicam prædeterminationem expenduntur. 535
- CAP. XXIX. An loca Scripturæ quæ dependentiam liberi arbitrii a voluntate et omnipotentia divina testantur, physicam prædeterminationem ostendant? 537
- CAP. XXX. An Scriptura dicat Deum dare nobis velle propter physicam prædeterminationem? 541
- CAP. XXXI. An soli Deo tribuantur in Scriptura opera pietatis propter physicam prædeterminationem? 544
- CAP. XXXII. An Deus faciat ut velimus et faciamus, per physicam prædeterminationem, aut efficietiam? 547
- CAP. XXXIII. Ex capite quinto et canone quarto sessionis 6 Concilii Tridentini, veritas confirmatur, et quædam evasio refellitur. 553
- CAP. XXXIV. Alteri evasioni occurritur. 556
- CAP. XXXV. Ad fundamenta contrariæ interpretationis respondetur. 562
- CAP. XXXVI. Ex aliis locis ejusdem Concilii Tridentini eadem veritas confirmatur, et aliis objectionibus occurritur. 565
- CAP. XXXVII. Expenduntur canones quatuor Concilii Milevitani et Arausicani, et an Deus expectet hominis voluntatem exponitur. 570
- CAP. XXXVIII. Expenduntur canones quintus et vigesimus-quintus Concilii Arausicani, et an initium bonæ operationis sit, vel non sit a libero arbitrio, declaratur. 578
- CAP. XXXIX. Quid alia Concilia vel Pontifices Summi de gratia efficaci senserint? 581
- CAP. XL. Ex Patribus Augustino antiquioribus physica prædeterminatio refellitur, et vocatio congrua comprobatur. 588
- CAP. XLI. Antiquos Patres nihil pro physica prædeterminatione nobis tradidisse. 596
- CAP. XLII. Augustinum in vocatione congrua, sine physica prædeterminatione, efficacem præveniensem gratiam constituisse. 600
- CAP. XLIII. Utrum Augustinus physice prædeterminationi aliquando saveat? 609
- CAP. XLIV. Quid, post Augustinum, Patres Latini de Gratia efficaci senserint? 614
- CAP. XLV. Quid divus Thomas de hac controversia, seu de auxilio gratiæ efficaci senserint? 622
- CAP. XLVI. Quid alii antiqui Scholastici in hac controversia senserint? 627
- CAP. XLVII. Quid moderni scriptores de hac controversia senserint? 633
- CAP. XLVIII. Tractatur quæstio appendix, an auxilium sufficiens et efficax possint esse æqualia in duobus hominibus, quorum unus consentit vocationi, et non alter. 650
- CAP. XLIX. Dubium appendix de concordia gratiæ efficaci cum gratuita et efficaci electione ac prædeterminatione salvandorum omnium, et cum divina providentia ac prædefinitione actuum liberorum humanæ voluntatis. 664
- CAP. L. Appendix de prædefinitionibus, cum aliarum objectionum responsione. 674

INDEX CAPITUM LIBRI TERTII

DE AUXILIIS GRATIÆ IN GENERALI, PROUT IN DIVINA ACTIONE, VEL MOTIONE CONSISTUNT.

- CAP. I. Quid sit, et quotuplex internum gratiæ auxilium. seu eorum per quos vocatur, pendere possit.
- CAP. II. Utrum auxilium excitans, sit primum in ordine gratiæ sanctificantis adultorum. CAP. XII. Quomodo supernaturalis vocatio ab actibus eorum qui vocantur pendere possit.
- CAP. III. Utrum gratia excitans sit actus vitalis hominis. CAP. XIII. Utrum præter excitantem gratiam sit necessaria gratia adjuvans ab illa distincta.
- CAP. IV. Aliis fundamentis primæ sententiæ satisfi, et quod sit principium proximum efficiens gratiæ excitantis inquiritur. CAP. XIV. An gratia adjuvans sit actio vel principium actionis, et quæ sit ejus necessitas.
- CAP. V. Utrum motus gratiæ excitantis sint indeliberati, ita ut ex necessitate, non libertate fiant. CAP. XV. Divisio auxilii moraliter vel physice adjuvantis exponitur.
- CAP. VI. Utrum gratia excitans in intellectu sit, et quæ sit necessitas vel munus ejus. CAP. XVI. Quibus modis differat actualis influxus gratiæ adjuvantis, ab excitante gratia.
- CAP. VII. Utrum gratia excitans in voluntate sit, et quæ sit necessitas vel munus ejus. CAP. XVII. Utrum gratia excitans sit principium physice adjuvans, præsertim ubi habitus infusus deest.
- CAP. VIII. Utrum gratia excitans sit necessaria solum ante fidem et alios habitus infusos, vel etiam post illos. CAP. XVIII. Utrum in homine libere ac supernaturaliter operante sine habitu, principium adjuvans ad talem actum supernaturalem eliciendum, sit aliquid creatum animæ infusum.
- CAP. IX. Duo incidenter dubia de necessitate excitantis gratiæ, tam in natura lapsa quam integra, expediuntur. CAP. XIX. Solum Spiritum Sanctum immediate adjuvare voluntatem ut principale principium, proxime et physice faciens supernaturalem actum quando sine habitu elicitur.
- CAP. X. Utrum motus gratiæ excitantis sint in sua entitate supernaturales. CAP. XX. Quid sint gratia operans et cooperans, et quomodo ad excitantem et adjuvantem comparentur.